

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

2 април 2020 година *

[Текст, поправен с определение от 15 юни 2020 г.]

„Преюдициално запитване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 9 — Регламент (ЕС) 2017/1001 — Член 9 — Право, предоставено от марката — Използване — Съхраняване на стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара — Държане на склад с оглед на изпращането на стоки, нарушаващи право върху марка, които се продават на електронен пазар“

По дело C-567/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) с акт от 26 юли 2018 г., постъпил в Съда на 7 септември 2018 г., в рамките на производство по дело

Coty Germany GmbH

срещу

Amazon Services Europe Sàrl,

Amazon Europe Core Sàrl,

Amazon FC Graben GmbH,

Amazon EU Sàrl,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: Е. Regan, председател на състава, I. Jarukaitis, Е. Juhász, М. Plešič (докладчик) и С. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: М. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: D. Dittert, началник-отдел,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 септември 2019 г.,

* Език на производството: немски.

като има предвид становищата, представени:

- [поправено с определение от 15 юни 2020 г.] за Coty Germany GmbH, от M. Fiebig, B. Weichhaus и A. Lubberger, Rechtsanwälte,
- за Amazon Services Europe Sàrl и Amazon FC Graben GmbH, от V. von Bomhard, C. Elkemann и A. Lambrecht, Rechtsanwälte,
- [поправено с определение от 15 юни 2020 г.] за германското правителство, от J. Möller, M. Hellmann и U. Bartl, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от G. Braun, É. Gippini Fournier и S. L. Kalèda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 28 ноември 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 9, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката [на Европейския съюз] (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1), в редакцията му преди да бъде изменен с Регламент (ЕС) 2015/2424 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. (ОВ L 341, 2015 г., стр. 21), както и на член 9, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз (ОВ L 154, 2017 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Coty Germany GmbH (наричано по-нататък „Coty“) и Amazon Services Europe Sàrl, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon FC Graben GmbH и Amazon EU Sàrl относно продажбата на онлайн пазар на сайта www.amazon.de от трето лице продавач, без разрешението на Coty, на флакони парфюм, върху които правата, предоставени от марката, не са изчерпани.

Правна уредба

Регламент № 207/2009

- 3 Член 9 („Права, предоставени от марката [на Европейския съюз (ЕС)]“) от Регламент № 207/2009, в редакцията му преди да бъде изменен с Регламент 2015/2424, предвижда в параграфи 1 и 2:
„1. „Марката на [ЕС] предоставя на своя притежател изключителни права. Притежателят е оправомощен да забрани на всяко трето лице, при липса на негово съгласие, да използва в процеса на търговия:
а) знак, който е идентичен с марката на [ЕС] за стоки или за услуги, които са идентични с тези, за които е регистрирана марката на [ЕС];

- б) всеки знак, за който поради неговата идентичност или сходство с марката на [ЕС] и поради идентичността или сходството на стоки или услуги, обхванати от марката на [ЕС] и знака, съществува вероятност от объркване в общественото съзнание; вероятността от объркване включва възможност за свързване на знака с марката;
- в) всеки знак, който е идентичен или сходен на марката на [ЕС] за стоки или за услуги, които не са сходни на тези, за които е регистрирана марката на [ЕС], когато тя има репутация в [ЕС] и използването на този знак без основателна причина извлича неоснователно полза от отличителния характер или от репутацията на марката на [ЕС] или ги уврежда.

2. Може също да бъде забранено, ако условията, изложени в параграф 1, са налице:

[...]

- б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под този знак, или да се предлага да се предоставят услуги под този знак;

[...]“.

- 4 Регламент № 207/2009, изменен с Регламент 2015/2424, е отменен и заместен, считано от 1 октомври 2017 г., с Регламент 2017/1001.

Регламент 2017/1001

- 5 Член 9 от Регламент 2017/1001 гласи:

„1. Регистрацията на марка на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителни права.

2. Без да се засягат правата на притежателите, придобити преди датата на подаване на заявката или датата на приоритета на марката на ЕС, притежателят на тази марка на ЕС има право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност без негово съгласие всеки знак за стоки или услуги, когато:

- а) знакът е идентичен с марката на ЕС и е използван за стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана марката на ЕС;
- б) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС и е използван във връзка със стоки или услуги, идентични или сходни със стоките или услугите, за които е регистрирана марката на ЕС, ако съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората; вероятността от объркване включва възможност за свързване на знака с марката;
- в) знакът е идентичен или сходен с марката на ЕС, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не сходни с тези, за които е регистрирана марката на ЕС, ако последната се ползва с известност в Съюза и ако използването без основание на този знак би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на марката на ЕС или би ги увредило.

3. По-специално може да бъде забранено съгласно параграф 2:

[...]

- б) да се предлагат стоки или да се пускат на пазара, или да се съхраняват за тези цели под знака, или да се предлагат или предоставят услуги под знака;

[...]“.

Директива 2000/31/ЕО

- 6 Член 14 („Съхраняване на информация“) от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257) предвижда в параграф 1:

„Когато се предоставя услуга на информационното общество, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна на получателя на услугата, държавите членки гарантират, че доставчикът на услуги не носи отговорност за информацията, съхранена по молба на получателя на услугата, при условие че:

- а) доставчикът няма сведения за незаконна дейност или информация, а във връзка с исовете за щети, не е запознат с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация;

или

- б) доставчикът, при получаването на такива сведения или запознаването с такива факти, действа експедитивно за отстраняването или блокирането на достъпа до информацията“.

Директива 2004/48/ЕО

- 7 Член 11 („Забрани“) от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56) предвижда в първо изречение:

„Държавите членки гарантират, че когато съдебните органи излизат със съдебно решение, чрез което се установява нарушение на право върху интелектуална собственост, те могат да постановят съдебна забрана на нарушителя, чиято цел е да се забрани по-нататъшно извършване на нарушението. [...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 8 Coty, дистрибутор на парфюми, притежава лицензия за марката на ЕС „DAVIDOFF“, която е регистрирана под номер 876 874 (наричана по-нататък „разглежданата марка“) и е защитена за „парфюми, етерични масла и козметични продукти“.
- 9 На интернет сайта „amazon.de“ Amazon Services Europe предлага в „Amazon-Marketplace“ възможността трети лица продавачи да публикуват предложения за продажба на стоките им. При продажба договорите относно тези стоки се сключват между третите лица продавачи и купувачите. Третите лица продавачи освен това могат да участват в програмата „изпращане с Amazon“, при която стоките се държат на склад от дружества от групата на Amazon, сред които е Amazon FC Graben, което стопанисва склада. Стоките се изпращат чрез външни доставчици.
- 10 На 8 май 2014 г. купувач, тестващ стоки на Coty, поръчва през интернет сайта „amazon.de“ един флакон парфюм „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“, който се предлага от трето лице, продавач (наричано по-нататък „продавачът“), и се изпраща от групата Amazon в рамките на тази

програма. След като Coty изпраща до продавача предупреждение за предявяване на иск, по съображение че предоставените от разглежданата марка права не били погасени по отношение на стоките, поверени от продавача на Amazon FC Graben в рамките на посочената програма, защото стоките не били пуснати на пазара на Съюза под тази марка от притежателя или с негово съгласие, продавачът издава декларация за въздържане от действие, скрепена със санкция при неизпълнение.

- 11 С писмо от 2 юни 2014 г. Coty изисква от Amazon Services Europe да му предаде всички флакони парфюм, които носят разглежданата марка и са съхранявани за сметка на продавача. Amazon Services Europe изпраща на Coty пакет с 30 флакона парфюм. След като друго дружество от групата на Amazon уведомява Coty, че 11 от изпратените 30 бройки са от склада на друг продавач, Coty изисква от Amazon Services Europe да му посочи името и адреса на този друг продавач, защото 29 от 30-те флакона са стоки, за които правата, предоставени от разглежданата марка, не са погасени. Amazon Services Europe отговаря, че не е в състояние да изпълни това искане.
- 12 Тъй като смята, че поведението на Amazon Services Europe, от една страна, и на Amazon FC Graben, от друга, накърнява правото върху разглежданата марка, Coty предявява иск, с който по същество по-конкретно моли тези две дружества да бъдат осъдени, под страх от налагане на санкции, да преустановят съхранението или изпращането, или възлагането на други лица на съхранението или изпращането, в рамките на търговската дейност в Германия, на парфюми от марката „Davidoff Hot Water“, ако тези стоки не са били пуснати на пазара на Съюза със съгласието на Coty. При условията на евентуалност Coty иска тези две дружества да бъдат осъдени при същите условия във връзка с парфюмите от марката „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“, а при условията на евентуалност спрямо предходното — във връзка с парфюмите „Davidoff Hot Water EdT 60 ml“, които са съхранявани за сметка на продавача или не могат да бъдат свързани с никой друг продавач.
- 13 Landgericht (Областен съд, Германия) отхвърля иска на Coty. Въззивната жалба на Coty е отхвърлена, като въззивната юрисдикция по-специално приема, че Amazon Services Europe нито е държало, нито е изпратило съответните стоки, както и че Amazon FC Graben е съхранявало тези стоки за сметка на продавача и на други трети лица продавачи.
- 14 Coty подава ревизионна жалба пред запитващата юрисдикция. Единствено Amazon Services Europe и Amazon FC Graben са ответници пред тази юрисдикция.
- 15 Запитващата юрисдикция отбелязва, че уважаването на жалбата, доколкото Coty оспорва становището на въззивната юрисдикция, че Amazon FC Graben не носи отговорност като извършител на нарушение на правото върху марка, зависи от тълкуването на член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009 и на член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001.
- 16 Тя в частност подчертава, че уважаването на ревизионната жалба зависи от това дали цитираните разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че лице, което държи за целите на предлагането или пускането на пазара, по смисъла на тези разпоредби, стоки, които съхранява за трето лице на склад, нарушаващи правото на марка, без да знае за правонарушението, дори ако само третото лице възнамерява да предлага стоките или да ги пусне на пазара.
- 17 Запитващата юрисдикция уточнява също че доколкото едното от исканията на Coty изхожда от опасността от повторно нарушаване, жалбата му ще е основателна единствено ако неправомерността на поведението на съответните дружества от групата Amazon бъде установена към датата както на деянията по главното производство, така и на произнасянето по ревизионната жалба.

- 18 При тези условия Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Държи ли лице за целите на предлагането или пускането на пазара стоки, които съхранява за трето лице на склад, нарушаващи правото на марка, без да знае за правонарушението, когато не самото то, а само третото лице възнамерява да предлага стоките или да ги пусне на пазара?“.

По преюдициалния въпрос

По допустимостта

- 19 Coty твърди, от една страна, че преюдициалният въпрос на запитващата юрисдикция, както е зададен, по същество визира складодържател, който по никакъв начин не подпомага предлагането за продажба, продажбата и пускането на пазара на държаните на склад при него стоки. Amazon FC Graben обаче нямало подобни характеристики, предвид услугите, предлагани от други дружества от групата Amazon в рамките на пускането на пазара на съответните стоки, така че не можело да се изключи, че преюдициалният въпрос се отнася до хипотетичен проблем или че няма достатъчна връзка с действителността или с предмета на разглеждания спор по главното производство.
- 20 От друга страна, според Coty начинът, по който ответниците по главното производство са описани в акта за преюдициално запитване, не отразява достатъчно ролята на Amazon Services Europe и Amazon FC Graben при пускането на пазара на съответните стоки. В тази насока то твърди, че в съобщението с оглед на продажбата и при изпълнението на договора за продажба тези дружества изцяло заместват продавача. Освен това по поръка на Amazon Services Europe и на Amazon EU, Amazon Europe Core непрекъснато рекламирало съответните стоки на уебсайта www.amazon.de с рекламни съобщения в търсачката Google, които препращали към предложенията както на Amazon EU, от негово име, така и на трети лица, управлявани от Amazon Services Europe. Ето защо, разглеждана като цяло, дейността на ответниците по главното производство била значително по-голяма от ролята на eBay по делото, по което е постановено решение от 12 юли 2011 г., L'Oréal и др. (C-324/09, EU:C:2011:474).
- 21 В това отношение е уместно да се припомни, че когато отговаря на преюдициални въпроси, в рамките на разпределянето на правомощията между юрисдикциите на Съюза и националните юрисдикции Съдът трябва да вземе предвид фактическия и правен контекст, в който се вписват тези въпроси, очертан в акта за преюдициално запитване (решение от 5 декември 2017 г., M.A.S. и M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, т. 24 и от 14 ноември 2019 г., Spedidam, C-484/18, EU:C:2019:970, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 22 След като единствено запитващата юрисдикция е компетентна да установи и прецени обстоятелствата по спора, с които е сезирана, по принцип Съдът трябва да прецени само обстоятелствата, които запитващата юрисдикция е решила да му представи, и следователно е длъжен да се придържа към положението, което запитващата юрисдикция счита за установено, и не би могъл да бъде обвързан от хипотезите, формулирани от една от страните в главното производство (решение от 8 юни 2016 г., Hünnebeck, C-479/14, EU:C:2016:412, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 23 Само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално решение, за да може да се произнесе, така и релевантността на въпросите, които поставя на Съда. Следователно, щом поставените въпроси

се отнасят до тълкуването на норма от правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (решение от 19 декември 2019 г., *Wightman* и др., C-16/18, EU:C:2019:1110, т. 18 и цитираната съдебна практика).

- 24 Оттук следва, че въпросите относно правото на Съюза се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправен от национална юрисдикция преюдициален въпрос само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на норма от правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 19 декември 2019 г., *Dobersberger*, C-16/18, EU:C:2019:1110, т. 19 и цитираната съдебна практика).
- 25 Настоящият случай обаче не е такъв.
- 26 От една страна, от акта за преюдициално запитване безспорно личи — както бе припомнено и в точка 15 от настоящото решение — че според запитващата юрисдикция уважаването на ревизионната жалба зависи от тълкуването на член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009 и на член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001, поискано от тази юрисдикция, за да се установи евентуалната отговорност на Amazon FC Graben за нарушаването на правото върху марка на Coty.
- 27 От друга страна, Съдът разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставения му въпрос. Всъщност от акта за преюдициално запитване ясно следва, от една страна, че Amazon Services Europe предлага на трети лица продавачи възможността да публикуват за стоките си предложения за продажба в „Amazon-Marketplace“ на интернет сайта www.amazon.de, и от друга, че Amazon FC Graben стопанисва склад, в който са били съхранявани съответните стоки.
- 28 Освен това, що се отнася до липсата в акта за преюдициално запитване на описание на Amazon EU и на Amazon Europe Core, налага се изводът, че евентуалната отговорност на тези дружества не е предмет на всящата ревизионна жалба пред запитващата юрисдикция, нито следователно и на преюдициалното запитване.
- 29 Ето защо преюдициалният въпрос е допустим.

По същество

- 30 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009 и член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001 трябва да се тълкуват в смисъл, че за лицето, което държи на склад за трето лице стоки, нарушаващи право върху марка, без да знае за това нарушение, трябва да се счита, че съхранява тези стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара, по смисъла на тези разпоредби, ако самото то няма такива цели.
- 31 Най-напред следва да се припомни, че съгласно формулировката на член 9, параграф 1 от Регламент № 207/2009, чието съдържание е възпроизведено в член 9, параграфи 1 и 2 от Регламент 2017/1001, марката на ЕС предоставя на притежателя ѝ изключителното право да забрани на всяко трето лице да използва в търговската дейност знака, идентичен с тази марка, за стоки или услуги, които са идентични с тези, за които е регистрирана същата марка, или знака, за който поради идентичността или сходството му с марката на ЕС и поради идентичността или сходството на обхванатите от тази марка стоки или услуги със знака съществува вероятност от объркване в съзнанието на хората, или знака, идентичен или сходен с

марката на ЕС, за стоки или услуги, които не са сходни с тези, за които е регистрирана посочената марка, ако последната се ползва с известност в Съюза и ако използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от репутацията на споменатата марка или би ги увредило.

- 32 Член 9, параграф 2 от Регламент № 207/2009, чието съдържание е възпроизведено в член 9, параграф 3 от Регламент 2017/1001, изброява неизчерпателно начините на използване, които притежателят на марка може да забрани съгласно член 9, параграф 1 от Регламент № 207/2009 и член 9, параграф 1 от Регламент 2017/1001 (вж. в този смисъл решение от 23 март 2010 г., *Google France и Google, C-236/08—C-238/08, EU:C:2010:159*, т. 65).
- 33 Сред тях в член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009, чието съдържание е възпроизведено в член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001, фигурира предлагането или пускането на пазара на стоките, или съхраняването им за тези цели.
- 34 В настоящия случай от акта за преюдициално запитване следва, от една страна, че ответниците по главното производство просто са държали на склад съответните стоки, без сами да ги предлагат за продажба или да ги пускат на пазара, и от друга, че те не са имали и намерението да предлагат тези стоки за продажба или да ги пуснат на пазара.
- 35 Ето защо следва да се провери дали такова складиране може да се счита за „използване“ на марката по смисъла на член 9, параграф 1 от Регламент № 207/2009 и на член 9, параграфи 1 и 2 от Регламент 2017/1001, и по-специално за „съхраняване“ на тези стоки за целите на тяхното предлагане или пускане на пазара по смисъла на член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009, чието съдържание е възпроизведено в член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001.
- 36 В тази насока следва да се припомни, на първо място, че нито Регламент № 207/2009, нито Регламент 2017/1001 дефинират понятието „използване“ по смисъла на член 9 от тези регламенти.
- 37 Съдът обаче вече е имал случая да подчертае, че според общоупотребимия смисъл на термина „използване“ той означава активно поведение и пряк или непряк контрол върху действието, съставляващо използването. В тази насока той е отбелязал, че член 9, параграф 2 от Регламент № 207/2009, чието съдържание е възпроизведено в член 9, параграф 3 от Регламент 2017/1001, който неизчерпателно изброява видовете използване, които притежателят на марка може да забрани, изключително посочва активни действия на третото лице (вж. в този смисъл решения от 3 март 2016 г., *Daimler, C-179/15, EU:C:2016:134*, т. 39 и 40 и от 25 юли 2018 г., *Mitsubishi Shoji Kaisha и Mitsubishi Caterpillar Forklift Europe, C-129/17, EU:C:2018:594*, т. 38).
- 38 Съдът е припомнил също че тези разпоредби имат за цел да предоставят на притежателя на дадена марка правен инструмент, който му позволява да забрани и така да прекрати всяко използване на марката без съгласието му от трето лице. Единствено трето лице, което контролира пряко или непряко действието, съставляващо използването, е в състояние обаче да прекрати на практика това използване и следователно да се съобрази с въпросната забрана (вж. в този смисъл решение от 3 март 2016 г., *Daimler, C-179/15, EU:C:2016:134*, т. 41).
- 39 Освен това Съдът нееднократно е постановявал, че използването от трето лице на знак, идентичен или сходен с марката на притежателя, най-малкото изисква това трето лице да използва знака в рамките на собствената си търговска комуникация. Така, дадено лице може да позволи на клиентите си да използват знаци, идентични или сходни с марки, без самото то да използва посочените знаци (вж. в този смисъл решение от 23 март 2010 г., *Google France и Google, C-236/08—C-238/08, EU:C:2010:159*, т. 56).

- 40 Така във връзка с експлоатацията на платформа за електронна търговия Съдът е приел, че използването на знаци, идентични или сходни с марки, в публикувани на електронен пазар предложения за продажба, се осъществява от клиентите продавачи на оператора на този пазар, а не от самия оператор (вж. в този смисъл решение от 12 юли 2011 г., *L'Oréal и др.*, C-324/09, EU:C:2011:474, т. 103).
- 41 Съдът е отбелязал също — по отношение на предприятие, основната дейност на което е пълненето на кутийки с произведени от предприятието или от трети лица напитки — че самият доставчик на услуги, който единствено пълни, по поръчка и съгласно указанията на трето лице, напитки в кутийки, на които вече са поставени знаци, сходни с определени марки, и следователно просто изпълнява една техническа част от процеса на производство на крайния продукт, без да има и най-малкия интерес от външния вид на посочените кутийки за напитки, и по-специално от знаците върху тях, не „използва“ тези знаци, а само създава необходимите технически условия, за да може третото лице да ги използва (вж. в този смисъл решение от 15 декември 2011 г., *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, т. 30).
- 42 Съдът освен това е постановил, че действително икономическият оператор, който внася или дава на склад с цел пускането на пазара на стоки, на които е поставена марка, непритежавана от него, „използва“ идентичен с тази марка знак, но в случая на складодържателя, който предоставя услуга по складиране на стоки, на които е поставена марката на друго, това не е непременно така (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., *TOP Logistics и др.*, C-379/14, EU:C:2015:497, т. 42 и 45).
- 43 Всъщност създаването на необходимите технически условия за използването на даден знак и получаването на възнаграждение за тази услуга не означава, че самото лице, което предоставя услугата, използва посочения знак (вж. в този смисъл решения от 23 март 2010 г., *Google France и Google*, C-236/08—C-238/08, EU:C:2010:159, т. 57 и от 15 декември 2011 г., *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, т. 29).
- 44 На второ място, от текста на член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009, чието съдържание е възпроизведено в член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001, е видно, че тази разпоредба визира конкретно предлагането на стоки, пускането им на пазара, съхраняването им „за тези цели“ или пък предоставянето на услуги под съответния знак.
- 45 Ето защо, за да бъде държането на склад на стоки, на които са поставени знаци, идентични или сходни с марки, квалифицирано като „използване“ на тези знаци, е необходимо — както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 67 от заключението си — самият икономически оператор, който държи стоките на склад, да има посочената в тези разпоредби цел — да предлага тези стоки или да ги пуска на пазара.
- 46 В противен случай няма как да се приеме нито че действието, което съставлява използването на марката, е извършено от това лице, нито че знакът е използван в рамките на собствената търговска комуникация на същото лице.
- 47 В настоящия случай обаче запитващата юрисдикция еднозначно отбелязва по отношение на ответниците в главното производство — както бе посочено в точка 34 от настоящото решение — че самите те нито са предлагали съответните стоки за продажба, нито са ги пуснали на пазара, като освен това тя уточнява в текста на въпроса си, че единствено третото лице възнамерява да предлага стоките или да ги пусне на пазара. Ето защо самите ответници не използват знака в рамките на собствената си търговска комуникация.

- 48 Независимо от това, този извод не изключва възможността да се приеме, че самите ответници в главното производство използват знака за флаконите парфюм, които те евентуално съхраняват не за сметка на трети лица продавачи, а за своя сметка, или които флакони — ако ответниците не могат да идентифицират третото лице продавач — евентуално се предлагат или пускат на пазара от самите ответници.
- 49 Накрая, въпреки съображенията, изложени в точка 47 от настоящото решение, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, доколкото един икономически оператор е дал възможност на друг оператор да използва марката, ролята му трябва евентуално да се изследва от гледна точка на правни норми, различни от член 9 от Регламент № 207/2009 или член 9 от Регламент 2017/1001 (вж. в този смисъл решения от 23 март 2010 г., Google France и Google, C-236/08—C-238/08, EU:C:2010:159, т. 57 и от 15 декември 2011 г., Frisdranken Industrie Winters, C-119/10, EU:C:2011:837, т. 35), като член 14, параграф 1 от Директива 2000/31 или член 11, първо изречение от Директива 2004/48.
- 50 В тази насока Coty иска, в случай че на отправения от запитващата юрисдикция въпрос бъде даден отрицателен отговор, Съдът да се произнесе дали при условия като тези в главното производство дейността на лицето, което стопанисва електронен пазар, попада в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директива 2000/31, и ако това не е така, дали такова лице може да се счита за „нарушител“ по смисъла на член 11, първо изречение от Директива 2004/48.
- 51 Трябва обаче да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика не следва да се разглеждат въпроси, поставяни на Съда от страните в главното производство, различни от въпросите, които са предмет на акта за отправяне на преюдициално запитване от националната юрисдикция (решение от 3 септември 2015 г., A2A, C-89/14, EU:C:2015:537, т. 44 и цитираната съдебна практика).
- 52 Безспорно е, че запитващата юрисдикция не е поставила този въпрос в преюдициалното си запитване, поради което не следва да му се дава отговор.
- 53 С оглед на предходните съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че член 9, параграф 2, буква б) от Регламент № 207/2009 и член 9, параграф 3, буква б) от Регламент 2017/1001 трябва да се тълкуват в смисъл, че за лицето, което държи на склад за трето лице стоки, нарушаващи право върху марка, без да знае за това нарушение, трябва да се счита, че не съхранява тези стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара, по смисъла на тези разпоредби, ако самото то няма такива цели.

По съдебните разноски

- 54 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 9, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката [на Европейския съюз] и член 9, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и Съвета от 14 юни 2017 година относно марката на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че за лицето, което

Държи на склад за трето лице стоки, нарушаващи право върху марка, без да знае за това нарушение, трябва да се счита, че не съхранява тези стоки за целите на предлагането или пускането им на пазара, по смисъла на тези разпоредби, ако самото то няма такива цели.

Подписи